

Naravno rastlinsko milo, hladen postopek

Zaradi uporabe lužnega kamna ni primerno za otroke. Delavnica je lahko demonstrativna o tem, kako se milo izdelava. Otroci morajo biti na primerni razdalji, da ne vdihnejo hlapov lužnega kamna.

Animator naj nosi zaščitno obleko, očala rokavice in masko. Animator naj že prej preizkusi izdelavo mila.

Lužni kamen je jedek in nam na koži, dihalih in očeh lahko povzroči nepopravljivo škodo. Če pride v stik z očesom, oslepite. Na koži pusti globoke opekline, ki zahtevajo dolgotrajno zdravljenje. Prva pomoč pri stiku z lužnim kamnom je kis. Ko kupujete lužni kamen za izdelavo mila, mora biti vsaj 99,9 % čist. Ne priporočamo nakupa lužnega kamna v prahu.

MATERIAL:

Zaščita: gumijaste rokavice, maska za zaščito dihal, zaščitna obleka, zaščitna očala, posoda z vodo in kisom (kis nevtralizira lužni kamen in tako prepreči morebitne poškodbe na telesu).

Osnovne potrebščine: lonec iz nerjaveče pločevine (ne iz aluminija, ker ga topi), lonec ali močna plastika, ki prenese visoke temperature za mešanje lužnega kamna, kuhinjska tehtnica, velika žlica za mešanje, manjša plastična posoda za mešanje lužnega kamna, električni palični mešalnik, gumijasta ali lesena žlica za čiščenje lonca, ko vlivamo maso v model, papirnate kuhinjske brisače, star časopisni papir za zaščito delovne površine, model, kamor vlijemo pripravljeno maso, stara odeja, s katero dobro pokrijemo model, da milo lahko dozori, plastična vrečka, da pokrijemo model (drugače na površini nastane bela plast), termometer za živila.

Recept (nastane 1522 g naravnega ročno izdelanega rastlinskega olja) :

100 g sončničnega olja
500 g kokosovega masla
400 g olivnega olja
152 g lužnega kamna
370 g destilirane vode

IZDELAVA:

Olja, če se le da, naj bodo hladno stiskana.

1. Vse sestavine predhodno natančno stehtamo. Še posebno pazimo na natančnost pri količini lužnega kamna. Trdo maščobo damo v posodo in začnemo segrevati, da se začne taliti. Na koncu dodamo tekočo maščobo. Grejemo največ do 40 °C.
2. Ko tehtamo lužni kamen, smo zelo pazljivi. Poskrbimo za zaščito. Počasi ga dodajamo v vodo (NIKOLI OBRATNO!). Zmes se bo zaradi kemične reakcije začela segrevati. Ohladimo do enake temperature, kot je oljna zmes (približno 40 °C). Ko sta temperaturi obeh zmesi enaki, začnemo počasi dodajati vodno fazo z NaOH v olje (NIKOLI OBRATNO!). V posodi začnemo mešati (impulzno).
3. Uporabljamo palični mešalnik. Pomembno je, da se tekoča in oljna faza ne ločita. Pazimo, da zmes ne pljuska, ker je še vedno aktivna in lahko povzroči hude opekline. Ko je zmes dovolj gosta, jo vlijemo v posodo ali kalupe, pokrijemo s plastično vrečko in ovijemo v staro odejo, da se počasi hladi. Milo je v nekaj dneh trdno in ga vzamemo iz modela, vendar še NI UPORABNO! Milo zori še 4 do 6 tednov.
4. Med zorenjem milo obračamo, da na delu, kjer leži ne splesni. Zrelo je takrat, ko ima pH vrednost med 7 in 8. Na košček mila damo nekaj kapljic destilirane vode. Milo raztopimo v kapljicah vode in vanj pomočimo lakmusov papir. Barva nam pokaže stopnjo alkalnosti.
5. V posode, s katerimi smo delali, nalijemo vodo in pustimo vsaj 3 ure. Po tem času dobiš milnico, s katero lahko pomivaš, prej je zmes na posodah še aktivna.